

vis Familieforsørgere og Ikke-Familieforsørgere.

Det er blevet oplyst, at flere Ulykkesforsikringsselskaber opkræver Forsikringspræmierne pr. 100 Dage, og at det derfor vil være en Lettelse, om Bidragene fra Arbejdsgiverne udgør et Multiplum af tre; sigtende hertil er i Ændringsforslag Nr. 27 Tallene 8, 4 og 16 ændret til 9, 3 og 15; endvidere foreslaas det for at spare de hyppige Omregninger, at Størrelsen af Bidragene fastsættes for indtil 5 Aar ad Gangen i Stedet for eet Aar.

Det er oplyst, at Arbejdet ved Indkasseringen af disse Bidrag vil blive forholdsvis større end af Invaliderenten, og man har derfor ment det nødvendigt at give Adgang til at kunne forhøje dette Vederlag som foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 35.

Ved Ændringsforslag Nr. 38 er tilsigtet at give Overgangsbestemmelser for de Kommunalbestyrelser, der foruden Børnetillæg udbetaler Dagpenge i Tillægshjælp.

Til § 33 er ved Ændringsforslag Nr. 49 stillet Forslag om at begrænse Understøttelserne til Undervisning til kun at gælde under ekstraordinær Arbejdsløshed, hvilket man har ment rigtigst, da saadan Understøttelsesform er ganske ny og man saaledes ingen Erfaring har for Resultaterne, der kan opnaas ved saadan Undervisning.

Udvalgets Flertal samt Gunnar Fog-Petersen gaar ud fra, at der i de Regler, som Indenrigsministeren fastsætter i Henhold til § 31, Stykke 5, indføres fornødne Bestemmelser om Begrænsningen af Understøttelsernes højeste Beløb ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor flere Familienmedlemmer er forsikret.

Med Ændringsforslag Nr. 37 er det tilsigtet at give de Kommunalbestyrelser, der for Tiden ikke udbetaler Understøttelse til ugifte, Personer, der ikke er Familieforsørgere, Adgang til at bevare status quo.

Et *Mindretal* (Henriette Crone, Hede-bol, Laurits Knudsen, Carl F. Madsen og Martin Olsen) finder, at saavel Lovforslaget som den Stilling, Udvalgets Flertal har indtaget dertil, gaar i Retning af ikke

alene at forringe Arbejdsløsheds-kassernes Evne til at virke for de arbejdsløse, men ogsaa i Retning af at gøre Arbejds-løsheds-kasserne til Redskaber for Arbejdsgiverne i Lønspørgsmaal baade paa de enkelte Arbejdspladser og ved Forhandlinger om nye Overenskomster om Løn- og Arbejdsforhold.

Mindretallet er af den Opfattelse, at Loven af 8. April 1914 om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, ændret ved Lov af 22. December 1919, trods den sidstnævnte Lovs Mangler burde have været forlænget, indtil mere normale Forhold indtræder. Man maatte da ligesom hidtil yde de arbejdsløse ekstraordinær Understøttelse gennem midlertidige Love.

Og navnlig har man anset det for at være fuldkommen forfejlet nu, som det sker i Lovforslaget, at sammenkæde Administrationerne for Arbejdsanvisning og Arbejdsløsheds-kasser under en fælles Direktør, men alligevel med en delt Ledelse ved et Par uansvarlige Kontorchefer.

Der er til Lovforslaget knyttet et Afsnit III., der omfatter Bestemmelser om Foranstaltninger under ekstraordinær Arbejdsløshed — Oprettelse af en Nødhjælp-fond, Udførelse af Arbejder for at imødegaa Arbejdsløshed, Understøttelser under ekstraordinær Arbejdsløshed o. s. v. —, altsaa et særligt og selvstændigt Forslag, der kun træder i Virksomhed under Kriseforhold. Ogsaa dette Forslag burde efter Mindretallets Mening have været holdt udenfor Forbindelsen med en Lov om Arbejdernes Forsikring mod Arbejdsløshed.

Af de nævnte Grunde har Mindretallet indenfor Udvalget søgt at faa Arbejdsløsheds-kasserne trukket bort fra en Sammenkobling med Arbejdsanvisningen og med Bestemmelserne vedrørende ekstraordinær Arbejdsløshed, men uden Resultat.

Mindretallet har derefter forsøgt at befri det fra Folketinget oversendte Lovforslag blot for nogle enkelte af de, set i Sammenligning med de hidtil gældende Love om Arbejdsløshedsforsikring, meget betydelige Forringelser, som Lovforslaget indeholder, men ogsaa dette har, bortset